

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Posudek vedoucí práce

Bc. Lukáš Mekiňa

Hudební fond františkánů na Považí

Na kůrech i v archivech kostelů a klášterů se dodnes skrývá množství neprozkoumaného hudebního materiálu, mezi nímž se občas objeví opravdový hudební poklad. Proto je dobře postupně tyto neprobádané fondy zkoumat a každý takový pokus je cenný. Lukáš Mekiňa se v rámci své diplomové práce rozhodl prozkoumat hudební fond řádu františkánů na Považí na Slovensku. Výběr tématu z výše uvedených důvodů považuji za mimořádně prospěšný.

Diplomant pracoval na své práci samostatně a její výsledek jsem viděla až ve finální verzi. Proto také budou některé mé připomínky směřovat k záležitostem, které bych jako vedoucí komentovala již v průběhu tvoření práce.

První zásadní připomínka se týká Úvodu. Chybí zde jasná formulace cíle, metodologie práce i zhodnocení dosavadního bádání daného tématu. Některé z těchto informací se objevují v Závěru, ale ten má mít v odborné práci jinou úlohu. L. Mekiňa se snažil o vzosný text, ale bohužel některá vyjádření překročila hranici k úsměvné formulaci:

„Zjišťujeme, že osobnosti, které žily v minulosti, byly vyspělé, a dokonce se nám podařilo při zkoumání objevit i lidi neznámé.“ (str. 8)

„Zmapování naší historie i národa není kompletní tak, jak si myslíme.“ (str. 8) Pozn. LS: To si snad žádný vzdělaný člověk nemyslí...

Kapitoly o historii Bytči a františkánů jsou sice zajímavé, ale vzhledem k tématu práce obsahově předimenzované. Měly být pouze jako úvodní, ale ve skutečnosti zabírají 2/3 rozsahu diplomové práce. To vnímám skutečně jako problém, protože obsah práce neodpovídá názvu a historická složka výrazně převažuje nad hudební. Podrobný životopis Juraje Jánošíka je opravdu nadbytečný.

V kapitole o františkánském řádu se vyskytují nepřesnosti a stylistické neobratnosti – např. rozlišení tzv. světských františkánů (členové třetího řádu) a františkánů mnichů:

„Světští františkáni jsou kající a otevření k službě jiným lidem. (...) Františkáni jako řád jsou roztroušení (...).“ (str. 37)

Matoucí je dělení františkánů na tři odvětví – menší bratry, kapucíny a třetí řád. Třetí řád je společenství laiků, přidružených k řeholnímu společenství různých řádů. Tedy nejen františkánů, ale např. i karmelitánů či dominikánů. Životopis sv. Františka z Assisi je v této práci opět zcela

nadbytečný. Podkapitola o františkánských kláštěrech na Slovensku určitě do práce patří, stejně tak podrobnější informace o kláštěře v Pruském.

Třetí kapitola *Františkáni a hudba* je pro diplomovou práci stěžejní. Vychází z fondů dvou archivů: Státního archivu v Trenčíně a Státního archivu v Bytči. Škoda, že se diplomant o obsahu archivů nerozepsal ještě více a nedoplnil např. informace o slovenských skladatelích, jejichž skladby se zde nacházejí a jejich osobnosti jsou veřejnosti neznámé (činí tak sice později, v podkapitole 3.3, ale pouze u dvou skladatelů. Další informace o autorech by dávaly větší smysl než psát životopis Juraje Jánošíka.

Lukáš Mekiňa si z archivů vybral Velikonoční pašije Edmunda Paschy a čtenář předpokládá, že je tedy podrobil analýze. Na celou jednu stranu ale popisuje zbytečně podrobně křesťanské Velikonoce, následuje pár informací, které bohužel nejsou utříděné a působí chaoticky. Jakousi analytickou sondou je ukázka úvodu pašijí a srovnání s pašijemi dalšího skladatele Adama Marmankoviče. Melodická podobnost, kterou diplomant považuje za zajímavou a přisuzuje ji vzájemné inspiraci autorů, je ve skutečnosti chorální melodie. Téměř dvě strany pak zabírá přepis modlitby, kterou Edmund Pascha napsal na závěr skladby.

Jako přínosné vnímám podkapitoly o Edmundu Paschovi a Adamu Marmankovičovi. To je jádro práce a diplomant ho měl více rozvést. Následuje rozbor nalezených skladeb: Fugy, Menuetů pro čtyřruční pianoforte a antifony *Tota pulchra*. Text je doplněn zajímavými obrázky, určitě by mu prospělo více notových ukázek, např. přepsaných v notačním programu. Analýzy by se tak čtenáři staly čtivějšími.

Text Závěru se bohužel minul s tím, co se od něj očekává – shrnutí výsledků. První dva odstavce jsou úplně mimo téma, následuje popis obsahu jednotlivých kapitol.

Z formálního hlediska vykazuje diplomová práce hodně nedostatků. Již v Obsahu vidíme nejednotný způsob číslování – Úvod správně číslován není, Závěr, Seznam zdrojů a Přílohy ano. Pro číslování kapitol diplomant nejprve používá římské číslice, později arabské. Mezi odstavci jsou příliš velké mezery. Práce obsahuje mnoho chyb a překlepů. Církevní řády se podle pravidel českého pravopisu píší minuskulemi (tedy františkáni – např. str. 8), stejně tak hudební formy (oratorium – str. 52). Před a po pomlčce mezi daty nepatří mezera (str. 8). V sousloví Rakousko-Uhersko patří spojovník, nikoliv pomlčka s mezerami. Genitiv od slova kněží není kněžů (str. 39).

Zvolené téma nabízelo možnost skutečně zajímavé a objektivní práce. Škoda, že tohoto potenciálu diplomant nevyužil. I přes uvedené výhrady diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

